¶ Angelus de Peruſio ſuper ſecunda parte
Digeſti veteris. additis nouiter quibuſdã
additionibus ſigno crucis ſignatis: ac
antepoſitis ſummarijs vnicuiqꝫ legi
et paragrapho congruenter per
Spectabilem Juris vtriuſqꝫ
interpretem dominũ Ni-
colaum de Lacu de Ali-
ce. Ad communem
Legentium vti-
litatem.

✠

Repetitio. l. Ciuitas.
Repetitio. l. In hac.
Repetitio. §. Si duo-
bus vehiculum.

Cum Priuilegio.

¶ Incipit lectura aurea ac peregrina ſup ſcda. ff. veteris per Egimium in toto terrarū orbe ac celebratiſſimum inriovtriuſq; doctorem. d. Angelū de Ubaldis de Peruſio ex proprio originali tranſumpta.

¶ De rebus creditis: et de certi cōditione. Rubrica.

1 ¶ Perpetuum nihil eſt ſub ſole. ſed omnia in continuo motu cōſiſtūt.
2 Donatio facta eccleſie per cōſtātinū imperatorē de rebus imperij an valeat.
3 Certi conditio eſt duplex ſpecialis pro mutuo. et generalis ex quocunq; contractu.

1 ¶ Mutuum cognoſcit ex re credita ꝑcedente.
2 Interpretari leges ad doctores pertinet.
3 Libri appellatione rubrice continentur.
4 Teſtis ſi interrogat de cā ſcientie. puta de diuitijs et diciis q: ſuum vicinus an probet.
5 Teſtis deponēs de mutuo vel fama pōt interrogari quid ſit mutuum et fama.
6 Teſtis per auctoritatē publicā nō tñ cōtez pōt ꝓbare dictū ſuū puta ſi dicit vera eē contenta in libello ſeu articulo q: hoc audiuit ab homine magne auctoritatis.
7 Libris antiquis ſtandū eſt quib[9] nſi maiores crediderūt.
8 Creditū dicit vbi quis alienā fidē ſequit. ⁊ creditor dicit cui debet nō ex delicto ſed ex re credita.
9 Arbiter nō pōt ſuū laudū ambiguū interpretari.

¶ Glo. noſtra continuat hanc rubricā ⁊ eius continuatio clara eſt. Cōtinuat autē aliter. Jac. de are. vz. Dictum eſt ſ. de act. in rē particularibus et vniuerſalib[9] tā pro rebus corporalib[9] ꝙ incorporalib[9]: vt patet in tit. de rei ven. publiciana. pe. her. fami. hercū. de vſufr. ⁊ ſeruitutib[9] et alijs. Sequebat videre de perſonalibus: et q: perſonales que ex cōtractibus oriuntur digniores ſunt: iō de his premittit. verū q: Zenus mutui ꝑpter ſui frequentiam inter ceteros obtinet principatū ⁊ in eo multa ſingularia ſunt: vt. j. eo. l. ſingularia: ideo premittit de mutuo. Utriq; autem continuationi ob. ſecundū Gui. q: perſonales ſunt digniores inſti. de act. in prin. ergo debuit incipi a perſonalibus non a realibus: vt. l. ij. de ſta. ho. Sol. ſm eum q: reales plures ſunt ideo incepit a realibus ſm eū. ¶ Diuidit hec rubrica in tres partes. ¶ Primo enim ponit deſcriptio imperialis culminis vel cauſe efficientis. ¶ Secundo cauſa materialis ad omnes libros ſequentes. ¶ Tertio cā materialis particularis ad hūc librum. Secūda ibi: ex omni. Tertia ibi. de rebus creditis. ¶ Uel diuide ꝙ primo ponitur deſcriptio imperialis culminis: vt. ſ. Scdo declaratio honoꝝ iurium. Tertio materia ſingularis ad preſentē tractatum. ſecunda ibi. iuris enucleati. tertia ibi. ex omni iure collecti. quarta ibi. de rebus creditis. ¶ In tex. ibi. domini Juſtiniani. ſignificat ergo genitiuus cām efficientē ſicut cū dicimus librum Uirgilij: ⁊ librum Homeri. deſignat autē cām materialē: vt cū dicit iuris enucleati: deſignat etiam formalem. ⁊ de his omnibus vide Bart. ſ. de
1 oper. no. nūti. l. j. ¶ In tex. ibi perpetui. i. generalis. ſic in
a prima cōſti. C. Nihil enim ſub ſole perpetuū[a] eſt. omnia in motu cōtinue cōſiſtunt. ſ. de cō di. inde. l. ſi nō ſortē. ꝗ. libertus. cū concor. ibi poſitis. ¶ In tex. ibi auguſti ab angen
b do[b] dicti quoniam ſemper bonus debet eſſe propoſiti licet
2 quādoq; diminuat. ¶ Ex hoc dicunt doct. donationē Cō
c ſtantini nō tenere[c]: potiſſime q: qua rōne potuit donare: que tunc donauit. eadē rōe totū īperium. ⁊ ſic eſſet in eius poteſtate totū imperiū euacuare ⁊ ꝓiudicare ſucceſſoribus quod eſt ſatuū: cū adminiſtratores ſucceſſoribus nō preiudicēt: vt. C. de legi. l. digna vox. et ideo papa ad cautelam facit quemlibet imperatorem iurare de nō veniendo contra. ligat enim iuramentū talr iurantē: vt in. c. ad noſtram q. c. ⁊ ſi cheriſtus extra de iureiu. Et quia nemo abdicat a ſe iuriſdictionē niſi in manibus illius qui poteſt deſtituere eum inuitum. de renunci. c. quod in dubijs. ⁊ ibi per Inn. ⁊ Hoſt. ſ. de officio pfect. l. legatus ceſaris. ſed Ceſar non deponitur per papam inuitus ſecundum quoſdam. contrarium tamen determinauit ſancta mater eccleſia cui eſt omnino parendum. de hoc vide plene per Guil. ſ. in
3 prima conſti. in lectura. noua. ¶ In gloſſa ibi. pro mutuo. hic ſunt due opinio. Jo. ꝙ duplex ſit certi conditio. vna ſpecialis pro mutuo: alia generalis ex quocunq; contractu competens. hanc approbant Franciſcus accu. ⁊ Barto. per tex. inſti. qui. mo. re contrahi. oblig. in princip. ⁊ eſt effectus quia ſi agitur ex mutuo: medium concludendi in libello eſt quia actor mutuauit: vbi agitur certi conditione generali pro alio credito. medium eſt vt quia illud quod petitur certum eſt igitur agitur certi conditione. Iſtud autem ita ſpecificari oportet in locis vbi viget conſuetudo vel ſtatutum quod nomen actionis ſit in libello deſignandum. alias ſufficit deducere factum ex quo inſurgit obligatio immediate. ⁊ ex eis inſurgit medium concludendi: vt notatur plene per glo. in. l. j. ſ. de edendo. Alij autem dixerunt ꝙ vna eſt certi conditio. Alij autem dixerunt ꝙ quatuor. que vide per Cyn. C. ea. in rubrica. ¶ In glo. ibi. quidam. tñ hoc eſt falſum vt patet in arbore Jo. ¶ In glo. ſi. immo proprie ꝯtū ad tractatum mutui.

a ¶ Nihil ſub ſole ppetuū. eccliaſtes. j. pet. de ancho. in proe. vi. li. Nicolaus ſuperātius miles Hieroſolimitanus et vtriuſq; iur. doctor.

b ¶ Auguſti ab angēdo. Adde in pe. inſti. ⁊ ibi doctores.

c ¶ Donationem cōſtantini nō tenere. Adde ꝙ opi. legiſtarū eſt glo. in autē. quo oportet epos. in pn. Bar. in. l. pe. ff. de offi. pſi. Bar. Bal. et Ange. in. l. ſi ſio quez pater. in princi. ff. de libe. et poſth. Bar. in proe. ffoꝝ. ⁊ pan. de ca. in. l. deprecatio. l. ſi. ff. ad legem rhod. de iac. Albe. de roſa. l. l. j. in. ꝗ. j. ff. de offi. pcfe. vz. ⁊ ꝑ parte legiſtarū. ⁊ iſta eſt vera opi. eſt tex. in. c. fundamenta. de elec. li. vj. ſūcta glo. in verbo cōſtātini. in cle. j. de iureiur. et tex. in extrauagant. Bonifacij. viij. incipien. vnā ſanctam. ⁊ in materia ꝯſuluerūt Oldr. ꝯſ. deīij. incipien. ex preſenti themate. Cardina. Zaba. cōſilio xxxvij. inci. redemptoris eius qui rex eſt regū. Abbas conſilio xxviij. incip. ꝯditoris ozz. in. j. volu. idē abbas cōſil. xxxv. incip. circa eiuſq; matris. in eodez volumine. Pan. de caſt. conſilio xxxiij. incip. quia fruſtra.

B ene eſt. ¶ Ad cognitionem ſpecialium precedere debet cognitio generalis: ⁊ verbum credendi ⁊ verbum rei ſunt generalia. hoc dicit Bartolus. Uel ſic ſecūdum me. ¶ Ad cognitio
1 nem mutui precedere debet cognitio rei credite: que mutuū ſub ſe continet vt ſpeciem. hoc dicit. Et diuiditur in quinq; partes. ¶ Primo ponit cōmendationem conſultationis. ¶ Secundo reſpōſionem ⁊ rationē annectit. ¶ Tertio probat per locum ab auctoritate. ¶ Quarto per rationem vnam. ¶ Quinto ponit ſignificatum verbi rei. Secūda ibi: quī igitur. Tertia ibi: nam vt. Quarta ibi: nam cuiuſcunq;. Quinta ibi: rei. ¶ No. id qđ dixi in ſummario. ¶ Item not. ꝙ rubrica debet eſſe generalis ad nigrū. ¶ Itē non ꝙ verbū credendi: ⁊ verbū rei ſunt generalia. ¶ Itē not. ꝙ auctoritati eſt ſtandum.
2 circa qđ dic vt hic no. plene per Bar. ¶ Itē no. ꝙ ad doctores interpretari leges pertinet. ¶ Ultimo no. ꝙ iuriſconſultus omittit hic maiorem tanquam per ſe notam. ¶ Premitte pro intellectu ꝙ pretor antiquitus fecit vnā rubricam. de rebus creditis. ſub qua rubrica poſuit nigrum in edictum ſuum in quo ſcripta erant hec. Si certum petatur. Quid ergo ſignificarent hec verba iuuenis dubitauit: et ideo conſuluit Ulpi. et ideo legitur modus iſte in gloſſa. ij. ⁊. iij. ⁊ eſt ipſa veritas. ¶ Alij dicunt ꝙ pretor fecit vnam rubricam de rebus creditis: poſt eam poſuit nigrum ⁊ intitulauit nigrum: ⁊ per hec verba: de rebus creditis. poſt hec autem verba tituli poſuit verba nigra que hic nō referuntur: ſed alibi. ſ. ſ. de conſti. pecu. et. ſ. cōmo. in ſi. vſq; ad ti. de pigno. ꝯſultauit ergo querens de ſignificato illorum verborum que ibi ponuntur. Ulp. dixit ꝙ anteꝗ vellet ad alia deſcendere erat videndum ſignificatum huius rubrice ⁊ horum verborum de rebus creditis que generalia ſunt ad omnes contractus pertinentia. ⁊ iſte modus legendi ponit in glo. ſm autē tene precedentem. ¶ In tex. ibi. bene. no. cōmendandū iuuenem bene querentem ⁊ bene dubitantem. ſic aūt eſt commendabilis qui bene arguit nō aūt a balliſta. ¶ In tex. ibi aduerbonū con. ſ. ſi certum petatur. hec enim verba erant de nigro edicti pretoris. ¶ In tex. ibi. pauca. i. aliqua. ⁊ hec aliqua multa ſunt ſed propter captiuitatem ſuam legiſlator multa aliqua appellauit. ¶ In tex. ibi. huius tituli. ideſt huius rubrice. de re. cre. ponitur ꝯ multis alijs modis: vt
3 plene habes. C. fami. her. l. nō eſt ambiguum. ¶ In gl.
d ⁊ per hoc pȝ rubricam eſſe de tex. ſcriptor ergo[d] qui promiſit ſcribere tex. tenetur ꝯ ſcribere rubricā ſm Jo. an. in premio. vi. lib. in verbo tenius. ⁊ argui poteſt a rubrica et ex ordine titulorū et vt ille materie dicant digniores que precedunt in ordine titulorum. tex. eſt in. l. j. ſ. de ſta. ho. ¶ In tex. ibi. quī igit. hic ponit cā quare pretor premiſit de re. cre. nō illa verba. ſi cer. pe. ⁊ ponit ⁊ ꝓbat hic minorem. ſ. autem concludit. maiorem autem omittit tanꝗ per ſe verā. Eſt aūt maior hec. l. ad cognitionē ſpecialiū precedere dȝ cognitio generis vt patet ad ſenſum: q: ſi neſcio cognoſcere an tinus ſit homo niſi cognoſcam quid ſit hō in genere. ſ. de iuſti. ⁊ iure. l. j. ꝑ hoc dicit Bar. decidi duo.
4 ¶ Primo ꝙ ſi teſtis interrogatus de cauſa ſcientie cum interrogaretur de diuitijs vel qualitate vicini dicit q: ſum ſuus vicinus ꝙ probat. omittit enim maiorē tanꝗ per ſe notam. ſ. illa ꝙ vicini preſumuntur ſcire qualitates ⁊ conditiones vicinorum: vt. l. ſi. ſ. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. C. de nuptijs. l. vicinias. ſed non placet niſi teſtificare-

d ¶ Scriptor ergo. Adde Angelū in. l. non idcirco. ff. de iudi.

6 Item ad probãdũ ꝙ ſit natus de vxore ⁊ viro: ⁊ ſic de legitimo matrimonio: ſimiliter debebit facere duos articulos ad probandũ legitimũ matrimoniũ: vnũ de veritate: aliũ de quaſi poſſeſſione. hoc modo. dico ꝙ talis fuit vxor legitima talis ⁊ ecõtra. talis maritus legitimus vxori ſue. Itẽ aliũ de quaſi poſſeſſiõe: quia ſic ſe adinuicẽ habuerũt ⁊ tractauerũt: et ita habebant ⁊ tractabant ab omnib⁹ ſciẽtibus eoſdẽ. imo dico plus ꝙ ſi probaret ꝙ puer eſt natus in domo viri ⁊ vxoris: pſumeret ꝙ eſſet natus ex matrimonio legitimo etiã ſi mulier fuiſſet quedã meretrix: vt eſt tex. no. ff. de adul. miles. §. mulier. circa ꝙ vide q̃ no. ff. de his q ſunt
7 ſui vel alie. in. l. filiũ diffinimus. ¶ Utrum aũt cõfeſſio patris ſuper filiatione pſit vel noceat filio: habes per Bar. in l. iij. in prin. ff. de libe. agno. facit. ſ. eo. l. ſi.

1 ¶ Affirmanti incumbit onus probandi.
2 Negatiua an ⁊ quando poſſit probari.
3 Negatiua q̃ eſt coartata loco vel tẽpore non poteſt pbari directo: ſed pbando coartationẽ ſequit negatiue pbatio.
4 Negatiua debet pbari per negantẽ: quando ex tali negatiua reſultat vtilitas neganti principaliter.
5 Emancipatio dʒ fieri corã principe: ⁊ q̃ſo ſit faciẽda ⁊ vbi.

Ei incumbit. Simplex affirmatiua facti per affirmationẽ probatur. ſimplex aũt negatiua facti a negãte nõ probatur. h. d. ſm intellectũ glo. ⁊ de facti negatiua loquit hic: de negatiua iuris loquit. ſ. eo. l. ab ea. de negatiua aũt qua-
1 litatis loquitur. ſ. eo. l. ſi. ¶ No. ꝙ affirmãti incũbit onus probãdi. ¶ Secũdo no. ꝙ negãs merum factũ non habẽs ſecum implicitã affirmatiuã probare non debet: ar. his ſecus. ¶ In glo. ma. ibi: que eſt pro affirmatiua. iſta gloſ. nõ dicit verũ ſm Bar. quia quecũq; verba ſunt ↄtinentia priuationẽ ſunt ⁊ eſſe intelligunt verba negatiua: vt. l. ſi. in vlti. gl. ſ. de do. exce. no. per Bar. in. l. inter ſtipula. in prin. de ver. obli. ⁊ adde. c. literas. extra de reſcrip. in de. ⁊ ideo dic ꝙ in. l. ↄria negabat quedã qualitas que ineſſe pſumebat: ⁊ ideo in negatione ex tali preſumptione transfert onus probãdi. nam quilibet ſane mẽtis eſſe preſumit: vt no. in. l. ij. C. q teſta. fa. poſ. Et ideo cum in. l. ↄria negetur cõpos mentis transfert onus pbandi in negantẽ: ſecus ſi iuris pſumptio non operaretur: ⁊ ſic non obſt. ¶ Et ibi: ſed illi ſunt ſpeciales. No. ex iſta glo. ꝙ in grauib⁹ delictis ⁊ eſt ſpeciale vt reus etiã grauetur ⁊ vrgeat ad probandũ negatiuã: vt a talibus delictis purget: vt in iſta gloſ. ¶ Et ibi videor affirmare. No. ex iſta
2 glo. ꝙ licet factũ negãtis nulla ſit pbatio: hoc verũ niſi talis negatio habeat implicitã et incluſam affirmatiuã ⁊ tunc probata affirmatiua incluſa ſeu implicita ſeqtur pbatio negatiue: vt. ff. de penu. l. põponius. §. ſed ⁊ ſi. Et ſic reſpectu incluſi vnũ cẽſetur pbabile ꝙ de per ſe ſumptũ eſſet improbabile. Et intellige ꝙ incluſum in negatiua pbatur: nõ aũt ipſa negatiua ſm omnes. Et adde p declaratione ⁊ ibi vide q̃ no. doc. in. l. actor. C. eo. ⁊ eſt no. glo. in. c. bone memo
3 rie magũtine. extra de elec. Item intellige ꝙ q̃ñ negatiua eſt limitata ſeu coartata loco vel tẽpore nõ poteſt pbari directo: ſed probãdo coartationẽ inducẽs ſequitur negatiue probatio: vt. C. de ſpon. ⁊ cõmit. ſti. l. optimã. adde glo. no. ſ. de acq. here. põponius. §. rei perduellionis. niſi eſſet tanta coartatio et adeo limitata illa negatiua ꝙ veriſimiliter et pbabiliter per propriũ ſenſum corporis pbari ⁊ percipi potuiſſet: quia tũc bene directo pbaretur talis negatiua ſm Cy. vt ſi teſtis ſubſcriptus in teſtamẽto dicit talis non vendidit tali agrum: ſed vineam ⁊ ſimilia: tunc cum hec optime cadat in ſenſum corporis teſtis: puta per viſum vel auditũ: talis negatiua pbabilis poteſt dici: quod tene mẽti. Et ita debet intelligi glo. in. l. ſi. C. de erro. aduo. vbi omnino vide per Cy. vbi tradit hanc theoricã. ⁊ in. l. actor. C. eo. imo etiã quoties per negatiuã probãda eſt. Iſta eſt glo. melior que
4 ſit in iure in. l. ſi vo. §. ſi rei. ff. qui ſatiſda. cog. ¶ Itẽ quoties ex tali negatiua reſultat vtilitas negãti principaliter in ſpecie eam pbare debet: ar. ſi intẽtio ſua fundata nõ eſſet: ſecus ſi non principaliter ad eius vtilitatẽ ſed tertij: quia tũc aduerſarius debet pbare affirmatiuã vt talis negatiua non noceat: ita dicit Bar. ff. de ver. obli. in illa ſtipu. Et ideo dicit ipſe ibi ꝙ ſi oppono te nõ debere audiri quia collectas nõ ſoluiſti. quia hanc negatiuã oppono ad mei vtilitatem ego probo. ſed ſi peterem te puniri quia non ſoluiſti: tũc tu debes pbare: quia etiã principaliter ſpectat ad vtilitatẽ cõmunis nõ ad vtilitatẽ meã: q̃d no. bene. ¶ Et ibi: ⁊ non corã
5 principe. No. iſtã glo. ꝙ emãcipatio debet fieri corã principe ⁊ ſic corã habente iuriſdictionẽ ordi. ſimilis glo. eſt. ſ. eo. ab ea parte. d. Ray. de ſoili. tenet ↄtrarium. ⁊ alſ. Guili. de cu. ff. de adop. emãcipati. facit. l. iij. C. de offi. procon. ⁊ adde q̃d no. Inno. in. c. cum. P. tabellio. extra de fi. inſtru. Qualis autẽ ſit forma emãcipatio. vide no. per Spe. de na. ex libe. ven. in ſi. ⁊ in ar. eſt ↄtra. l. ex pſona. quia ille qui nũc eſt pauper ⁊ non ſoluẽdo preſumit retro non fuiſſe ſoluendo: et ſic ex pſenti preſumit in preteritũ: vt ibi plene patet. ¶ Et ibi: tũc in directa: vt. ff. digi. ⁊ Cy. no. in. l. ij. C. de erro. aduo. Et in fine quedã eſt negatiua ſolẽnitatis ⁊ per ↄſequens comprehendit ſub qualitate negatiue. ſ. quia negat ⁊ q̃d ſolẽnitas in actu nõ interuenerit. Circa quod dicendũ ꝙ aut tractatur de ſolẽnitate in ſcriptis redacta ⁊ illa ſemp preſumit interfuiſſe: vt. ff. de ver. obli. ſciendũ. inſti. de fideiuſ. §. ſi. ⁊ habemus glo. ff. ri. ſi. tutor. §. ab aulo angerio. Et hoc caſu talis pſumptio trãſfert onus pbandi in aduerſariũ: cũ omnia preſumant ſolẽniter acta nec q̃ritur de ſolẽnitate in ſcriptis nõ redacta: ⁊ ille debet pbare qui eã allegat: vt. C. de vſur. l. i. ff. de publi. queſtiõe. §. ſi. Adde de ver. obl. a titio. §. idẽ rñdit. Et pro declaratione totius materie vide per Spe. in ti. de pba. §. pbare. vſq; ad ver. nunc ad propoſitũ. ⁊ quod no. in. l. i. ſ. de ini. actuq; priua. ⁊ extra de pſum. c. ſi. in glo. ſi. de elect. ſi forte. li. vi. ⁊ q̃d no. in iij. q. iij. artaldus. in vlti. gloſ. et. xx. q. iij. c. preſens clericus.

1 ¶ Heres quando accõmodat fidem de reſtituendo hereditatem non capaci: tũc hereditas auferatur ab eo tanq̃ ab indigno ⁊ applicatur fiſco.
2 Baſtardus q̃ſo ⁊ q̃liter poſſit heres inſtitui vel ei relinqui.
3 Dicta in prefationib⁹ in ſequẽtibus repetita intelligũtur.

Cum tacitum. Tacitum fideicõmiſſum in primo teſtamẽto relictũ in ſecũdo teſtamẽto intelligit repetitum. h. d. not. ¶ Premitte ꝙ quoties heres accõmodat fidẽ de reſtituendo incapaci illa hereditas aufert ſibi ⁊ applicatur fiſco. ¶ Caſus. Teſtator habẽs ſpuriũ iuit ad amicũ ⁊ voluit ab eo pmiſſionẽ ꝙ in caſu quo inſtitueret eum heredẽ ꝙ ipſe redderet filio ſuo ſpurio: ⁊ ita factũ eſt: deinde ↄtingit ꝙ fecit ſm teſtamẽtũ in quo nihil aliud dixit. iſtud peruenit ad notitiã fiſci qui vult agere ⁊ auferre ei hereditatẽ tanq̃ ab indigno: certe ex quo iſte in primo teſtamẽto elegit fidem illius heredis inſtituti: certe videt etiã in ſecundo teſtamento illa fides duraſſe: ⁊ p tãto incũbit pbatio illi heredi ꝙ volũtas ſit mutata: als hereditas aufert ab eo tanq̃ ab
1 indigno. h. d. ¶ No. ꝙ q̃ñ heres accõmodat fidem de reſtituẽdo non capaci hereditas ab eo aufert tanq̃ ab indigno ⁊ applicat fiſco. ↄcor. C. de his qui. vt indi. hereditas. ⁊ vide ſſis. ff. ri. ij. cum quidã. §. in tacito. tñ cautela eſt: vt quis poſſit relinq̃re non capaci: videlʒ vt in illa parte quã capere nõ poteſt quendã ſubſtituat: quia tũc fiſcus non capiet. Iſtud cõſiliũ tradit Bar. in. l. ij. C. de here. inſti. Sed certe imo eſt
2 ⁊ alia cautela no. ꝙ ſpurius ↄhat ſocietatẽ cũ alio capace[a]
a ⁊ ſic ſocius non capax capiet hereditatẽ vel legatũ propter ſociũ capacẽ. Iſte eſt tex. ſing. qui non eſt alibi ſm Dy. ſ. de libe. le. l. ſi is qui duos. in ſi. ⁊ ad hoc eum alſ. d. Bal. C. pro ſo. l. i. ¶ Secũdo no. ꝙ q̃ſi heres allegat voluntatẽ teſtato
3 ris mutatã ipſe debet pbare. ¶ Tertio no. ꝙ dicta in pfationibus in ſequẽtibus repetita intelligunt. ↄcor. de ver. obli. titio. §. idem reſpondit. ¶ Quarto no. ꝙ fides vnius in prima diſpoſitione electa videt in dubio in ſecũda diſpoſitione approbata. ⁊ adde ⁊ omnino vide glo. no. ſ. de le. iij. lucius. in. §. in teſtamẽto. quam ſemper no.

a ¶ Capace. adde p iſta cautela facere regulã qua habet ꝙ q̃s ↄſequit ex pſona alteri⁹ q̃d ex ſua nõ ↄſequeret. l. ſi cõmunẽ fundũ. ff. quẽadmo. ſer. amitta. l. cũ hereditate. ff. de acq. here. l. ariſto. in ſi. ff. q̃ res pi. obli. poſ. late per dñm Feli. in. c. j. in iij. et. iiij. col. de pſcrip.

Emptorem. Fundans ſe ex tẽpore tñc pbare dʒ. h. d. ¶ Caſus. Quidam vẽdidit quendã ſeruum vitioſum: ⁊ dixit ipſum ſine aliquo vitio: poſtq̃ mihi tradidit aufugit: certe ad probandũ ipſum fugitiuũ debeo pbare ꝙ etiam anteqũ mihi traditus fuerit aufugerat.

¶ Explicit Lectura aurea ⁊ peregrina preſtantiſſimi iuris vtriuſq; monarche dñi Angeli de Ubaldis de Peruſio: ſuper ſecunda parte Digeſti Veteris: q̃ diligentiſſime caſtigata / et a proprio originali tranſſumpta. Impreſſa Lugduni per Joannem de ionuelle dictum piſton. Anno a Chriſto nato Milleſimo quingenteſimo vigeſimo / die vo decimoſexto Nouembris.

Regiſtrum.

AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH. II. KK. LL. MM. Omnes ſunt quaterni demptis LL / et MM. qui ſunt terni.